

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget.

N° 20

Syvende Møde.

Tredagen den 8de Februar.

(Fort.)

Mourier: Endskjøndt de Forhandlinger, som for faa Dage siden have fundet Sted, med Hensyn til § 12 og 13 i Udvalgets Udkast, og hvortil de Amendements slutte sig, som jeg har tilladt mig til disse §§ at stille, skjøndt, siger jeg, disse Forhandlinger maae antages endnu at være i temmelig friskt Minde, skal jeg dog udbede mig Tilladelse til i Hensyn til de stillede Endringsforslag at ytre et Par Ord. Naar nemlig Udvalgets Udkast i § 12 foreslaaer, at Lovforslag, som indgives af Thingets Medlemmer, skulle paa den Dag, Formanden fastsætter, forelægges af Forslagsstilleren for Forsamlingen, og naar i Forbindelse dermed § 13 fastsætter, at de Lovforslag, som efter den foregaaende § forelægges, saavel som Regjeringens Lovforslag skulle trykkes og omdeles inden 48 Timer før Mødet, hvori det derefter bliver at afgjøre, i hvilken Form Forslaget skal fremmes, saa har det forekommet mig, og forekommer mig endnu, at disse Bestemmelser ikke ere aldeles tilfredsstillende. Grunden, hvorfor de ikke synes mig tilfredsstillende, er navnlig den, at jeg lægger megen Betydning, megen Vægt paa den Bestemmelse af Folkethinget, at et privat Lovforslag skal fremmes. Man kan vel sige, at det er en Bestemmelse, hvorpaa der i og for sig ikke ligger saa megen Vægt, idet Forslaget jo paa et senere Stadium af Forhandlingerne af Forslagsstilleren kan blive tilbagekaldt. En saadan Beslutning af Folkethinget har imidlertid for mig overmaade megen Betydning som en Erklæring af samme, og jeg vilde derfor meget ønske, at Regulativet i dette Punkt kunde blive saaledes ordnet, at Thinget ikke behøvede at tage sin Bestemmelse, uden at vi dertil vare behørigt forberedte. Det er nu i dette Øjemed, at jeg har troet, at det hen-

sigtsmæssigt kunde foreskrives, saaledes som Endringsforslaget under Nr. 16 indeholder, at de af Thingets Medlemmer indgivne Lovforslag skulle „sendes til et staaende Udvalg af 9 Medlemmer, som have at afgive Betænkning, om Forslaget egner sig til Behandling af Thinget. Dersom Udvalget anbefaler Forslaget til Behandling, foranstaltes det trykt. Det Samme skeer, naar Thinget beslutter Trykningen efter at have hørt Udvalgets Betænkning“ — og at endvidere den første Deel af § 13 burde affattes saaledes: „de i Medhold af § 12 trykte saavel som de fra Regjeringen indkomne Lovforslag meddeles Thinget 48 Timer før det Møde, hvori det derefter bliver at afgjøre, om, og i saa Fald hvorledes, Forslaget skal fremmes.“ Jeg meente, at dette vilde være den hensigtsmæssigste Maade, hvorpaa Lovudkast paa dette Stadium kunde blive underkastede en foreløbig Drostelse. Vel har man under den foreløbige Behandling erindret, at der kunde være Grund til at frygte for, at et saadant staaende Udvalg vilde komme til at virke til, at kun saa Forslag, eller saa faa som muligt, skulde komme for Forsamlingen, eller — hvilket var Meningen, om det end ikke saaledes blev udtrykt —: Forslagene vilde blive begravne i Udvalget. Jeg gjorde allerede forrige Gang opmærksom paa, at denne Frygt reiser sig fra en Misforstaaelse, thi, hvis Forslagene skulde blive begravne, saa er det vist, at Forsamlingen maatte deeltage i at grave Graven og i at nedlægge Forslagene deri; thi efter Endringsforslaget skulde de private Lovforslag i ethvert Fald bringes ind for Forsamlingen, ledsagede af Udvalgets Betænkning, og det vil altsaa være Forsamlingen, som havde at tage den afgjørende Beslutning. Herved skal jeg nu ikke længere opholde mig. Derimod gjorde Ordføreren under den tidligere Behandling nogle Bemærkninger, som jeg ikke har imødegaaet, og som jeg troer at skylde at gjøre et Par